

33. Vivenda tradicional

La vivenda, construïda a principi del s. xx, forma part del conjunt d'arquitectura tradicional del barri. Correspon a un dels tipus més senzills de vivenda unifamiliar, l'antecedent del qual el trobem en la barraca urbana.

La planta s'organitza al voltant d'un corredor lateral. L'espai principal d'accés a la vivenda l'ocupa una única dependència denominada *sala*, il·luminada des de dos buits en la façana: la porta d'accés i una finestra longitudinal. Des de la sala comença el corredor i distribueix a un costat els dormitoris, fins a arribar al menjador, situat en l'última crugia. Des del menjador, s'accedix a la cuina, situada en el corral, on també es troba l'excusat.

Respon a l'estil modernista, que es manifesta en els acabats i en els detalls, fonamentalment en la façana. La totalitat del parament està revestit amb material ceràmic que combina peces bisellades bicolors amb peces planes i mosaic amb motius florals, sobre un sòcol de rajola vista. Dos gàrgoles de simbologia animal es repartixen en l'eix de cada buit per a la recollida d'aigües de la coberta.

Un element destacat en les façanes és la reixa, que presenta una gran varietat de dissenys. Les més antigues eren de ferro forjat, posteriorment substituïdes per les de ferro colat o combinació de tots dos materials.